

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky **H.**, bytom **K.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 1. apríla 2009, č.k. 3Sd/20/2009-14, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 1. apríla 2009, č.k. 3Sd/20/2009-14, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods.2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“/ potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 11.8.2008 - ktorým podľa § 29 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb."), § 263 ods. 1 a § 293l ods. 4 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „zák.č. 461/2003 Z.z.") bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok z 22.10.2007 - a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku sa krajský súd stotožnil so závermi odporkyne, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 29 ods. 3 zák.č. 100/1988 Zb., ale je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb. Uviedol, že nezistil žiadne relevantné dôvody spochybňujúce zhodné závery posudkových lekárov o zdravotnom stave navrhovateľky pri posudzovaní jej invalidity. Krajský súd zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom veci. Poukázal zároveň na skutočnosť, že lekárske správy sú úplné, bez rozporov a v závere o zdravotnom stave navrhovateľky jednoznačné.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala navrhovateľka odvolanie, ktoré odôvodnila v podstate svojim dlhodobým nepriaznivým zdravotným stavom, ktorý jej nedovoľuje zamestnať sa.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu nepovažovala dôvody uvedené navrhovateľkou za opodstatnené. Zdôraznila, že zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky posúdili pre účely súdneho konania vecne príslušné orgány, pričom posudky boli vypracované po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení navrhovateľky a za jej osobnej účasti. Vyhotovené posudky, ktoré sú logické a jednoznačné, boli okrem iného podkladom pre jej rozhodnutie, ako aj pre rozsudok prvostupňového súdu, ktorý navrhla potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací /§250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p./, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250i ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, bolo zistené, že v predmetnej veci zdravotný stav navrhovateľky - ktorá je čiastočne invalidnou od 6.6.1993 - bol posudzovaný v rámci kontrolnej lekárskej prehliadky na podnet navrhovateľky z 22.10.2007. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka bola uznaná čiastočne invalidnou podľa zák.č. 100/1988 Zb. bol jej zdravotný stav v súlade s úst. § 263 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. posudzovaný podľa ustanovení zák.č. 100/1988 Zb.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že s obsahom posudkov vypracovaných pre účely konania (18.7.2008, 9.1.2009 a 27.2.2009), sa krajský súd v napadnutom rozhodnutí náležite a podrobne zaoberal a nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by medicínske závery posudkových lekárov spochybnila. Posudky po vyšetrení navrhovateľky, ako aj na základe jej zdravotnej dokumentácie, sú jednoznačné so zhodným konštatovaním, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 29 ods.3 zák.č. 100/1988 Zb., ale je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods.3 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb., lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je schopná vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok. Na základe doložených odborných vyšetrení u navrhovateľky nedošlo k závažnému zhoršeniu zdravotného stavu, ktoré by odôvodňovalo zmenu čiastočnej invalidity na invaliditu.

Odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, zistil, že dôvody uvádzané navrhovateľkou, nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Prvostupňový súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil. V odvolacom konaní navrhovateľka nepredložila také relevantné dôkazy, ktoré by závery uvedených posudkov spochybnili, resp. ktoré by tvrdili iný rozsah poškodenia, ako bol nimi ustálený.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnej navrhovateľke nepriznal /§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p./.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. decembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Koláriková